

Τι γνωρίζουμε για τους «αόρατους ερημίτες» του Άθωνα

/ [Αγιορείτικα](#)

Οπωσδήποτε πολλοί εκ των αναγνωστών του παρόντος πονήματος θα έχουν ακούσει ή διαβάσει έστω και μια διήγηση για τους αόρατους Ερημίτες του Άθωνα. Άλλοι τους ονόμασαν «αόρατους ασκητές», άλλοι «γυμνούς ασκητές», άλλοι «μυστικούς γέροντες», άλλοι πάλι «αφανείς αναχωρητές». Πρόκειται για ομάδα ασκητών, οι οποίοι είναι εφτά, κατ' άλλους δώδεκα και κατ' άλλους δέκα, οι οποίοι διατρίβουν στις ερημικότερες περιοχές της αθωνικής ερήμου και είναι αόρατοι από τα μάτια των ανθρώπων.

Εμφανίζονται μόνο σ' όποιον αυτοί θέλουν ως επί το πλείστον απλό και απονήρευτο μοναχό ή και σε ευσεβή και ευλαβή προσκυνητή που έχει καθαρό και χριστιανικό βίο. Εδώ πρέπει να μεταφέρω κάποια υποσημείωση ενός σύγχρονου συγγραφέα μοναχού (Από το βιβλίο του μοναχού Ιωσήφ Διονυσιάτου «Ο Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης», 2002) περί των μυστηριωδών αυτών ασκητών που την βρήκα την πιο κατάλληλη σε περιεκτικότητα και περιγραφή και την πιο σύντομη για το θέμα αυτό : «Γυμνοί ασκητές : Κατά την μακραίωνη ιστορία του Αγίου

Όρους υπάρχει η εξής παράδοση. Μια ομάδα ασκητών τον αριθμόν επτά (κατ' άλλους δώδεκα), ζουν με άκρα άσκηση, με μοναδικό έργο την αδιάλειπτη προσευχή υπέρ όλου του κόσμου. Έχουν λάβει ειδική χάρη από τον Κύριο να ζουν άοικοι και γυμνοί και να είναι αόρατοι από τους οφθαλμούς των ανθρώπων». Η φήμη των ασκητών αυτών, μάλλον η παράδοση αυτή διασώζεται τα τελευταία διακόσια χρόνια τουλάχιστον και μεταφέρεται από γενιά σε γενιά στον αγιορείτικο μοναχισμό και ιδίως τον ασκητισμό, και όχι μόνο αλλά και σε ολόκληρη την ορθοδοξία ... Συζήτησα με πολλούς αγιορείτες Γέροντες, Σκητιώτες, Κοινοβιότες, Κελλιώτες, Ερημίτες για το θέμα αυτό, δηλαδή την ύπαρξη και σήμερα των αοράτων γυμνών ασκητών και βρήκα πολλούς να πιστεύουν ότι υπάρχουν και σήμερα τέτοιοι ερημίτες. Συνάντησα πράγματι απλούς και ενάρετους και αγωνιστές Μοναχούς και Γέροντες οι οποίοι πιστεύουν τη παράδοση αυτή. Δηλαδή ότι υπάρχουν και σήμερα τέτοιοι αναχωρητές σε άβυσσους αθωνικά μέρη, που ζουν πρωτόγονα, απλά, λιτά και τρέφονται από το Θεό με θαυμαστό τρόπο.

Μάλιστα ένας τέτοιος απλός Γέροντας μου διηγήθηκε ότι γνωρίζει μερικούς τέτοιους μυστικούς αναχωρητές οι οποίοι ζουν στη ψηλότερη και αγριότερη περιοχή από αυτόν και ότι τους οικονομεί η θεία Πρόνοια τα προς το ζώή αναγκαία με θαυμαστό και ιδιαίτερο τρόπο. Και ότι τις νύχτες αγρυπνούν προσευχόμενοι όρθιοι. Και για να μην νυστάξουν και πέσουν κάτω – μετά τις μεσονύκτιες ώρες που αποκάμνουν – στηρίζονται με σχοινιά δεμένοι από τις μασχάλες και που κρέμονται από δοκάρια. Και δεν θέλησε να μου πει ούτε τον τόπο που μένουν, ούτε τα περαιτέρω της θαυμαστής ασκητικής των πολιτείας. Υπάρχουν πάλι άλλοι μοναχοί που πιστεύουν ότι υπάρχει μέχρι σήμερα η ομάδα αυτή των επτά ασκητών και αναπληρώνεται όταν πεθάνει κάποιος απ' αυτούς με άλλον ενάρετο από τους Αγιορείτες Μοναχούς, ο οποίος προσφεύγει κοντά τους με θαυμαστό τρόπο και γίνονται πάλι επτά.

Υπάρχει και παράδοση μάλιστα, που υποστηρίζει ότι αυτοί οι Επτά ερημίτες (κατ' άλλους δώδεκα) θα επιτελέσουν την τελευταία Λειτουργία στη κορυφή του Άθωνα στο ναϊδριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού. Και μετά θα έρθει η συντέλεια του κόσμου, δηλαδή η Δευτέρα Παρουσία. Αυτοί οι επτά (ή δώδεκα) δεν θα γευθούν θάνατο, αλλά θα μεταμορφωθούν. Δηλαδή θα αλλάξουν μορφή και τα σώματά τους θα γίνουν άφθαρτα και αθάνατα όπως όλων των ευρισκομένων εν ζωή τότε ανθρώπων. Υπάρχουν βέβαια και μερικοί οι οποίοι θεωρούν την παράδοση αυτή των «αοράτων Ερημιτών» σαν θρύλο.

**Πηγή: Οι άόρατοι ερημίτες του Άθωνα, Βλασίου μοναχού Αγιορείτου,
Εκδόσεις ΤΕΡΤΙΟΣ, Σελίδες 18,19,21,22**